

Α΄ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΟΜΑΔΕΣ ΠΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΛΑΤΡΕΙΕΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟ-ΟΜΑΔΕΣ

(ΛΕΥΚΩΣΙΑ 9 Οκτωβρίου 1999)

Με τό παραπάνω θέμα διοργανώθηκε σημαντική Συνδιάσκεψη για τίς νεοφανείς αιρέσεις, τήν 9η Οκτωβρίου 1999, στήν Κύπρο. Διοργανωτές ήσαν ή Παγκύπριος Ένωσις Γονέων διά τήν προστασία του Έλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οικογενείας καί του Άτόμου σέ συνεργασία μέ τήν Έπιτροπή Όρθοδοξίας τῆς Κυπριακῆς Βουλῆς καί τήν Νομική Έπιτροπή τῆς Παγκυπρίου Ένώσεως Γονέων.

Στήν Συνδιάσκεψη πού έγινε σέ μετόχι τῆς Ίερᾶς Μονῆς Κύκκου, στόν Άρχάγγελο Λευκωσίας, κύριοι ὀμιλητές ήσαν α) ὁ κ. Alain Vivien (Άλαίν Βιβιέν), Πρόεδρος τῆς παρά τῷ πρωθυπουργῷ τῆς Γαλλίας Διυπουργικῆς Άποστολῆς Άγῶνος ἐναντίον τῶν Αἰρέσεων, πρώην Ύπουργός, β) ή κα Ursula Caberta (Οὐρσουλα Καμπέρτα) διευθύντρια του Κυβερνητικοῦ Γραφείου του Άμβούργου για τίς αιρέσεις (ὑπεύθυνη για τόν σχετικό διυπουργικό συντονισμό στό κρατίδιο αὐτό γ) ὁ κ. Άλέξανδρος Ντόρκιν, γνωστός μελετητής διεθνoῦς κύρους του φαινομένου τῶν νεοφανῶν αιρέσεων (Κέντρο «Άγιος Εἰρηναῖος» στήν Μόσχα), καθηγητής δημοσιογραφίας (ἐκκλησιαστικό ρεπορτάζ - ἐκκλησιαστική ἱστορία, διωχθεῖς ἀπό τήν θέση του στό Πανεπιστήμιο τῆς Μόσχας ὕστερα ἀπό παρέμβαση τῶν αιρέσεων, πιθανότατα του Μούν καί τῆς Σαηντόλοτζυ) καί καθηγητής για θέματα νεοφανῶν αιρέσεων στό Θεολογικό Έπιμορφωτικό Σεμινάριο του Πατριαρχείου Μόσχας, δ) Ὁ κ. Γεώργιος Κρίππας, διδάκτωρ Συνταγματικοῦ Δικαίου, πρ. Γεν. Γραμματέας του Ύπουργείου Προεδρίας (τῆς Ἑλλάδος), καί ε) Ὁ κ. Γεώργιος Σεργίδης, διδάκτωρ Ἰδιωτικοῦ Διεθνoῦς Δικαίου καί Διοικητικοῦ Δικαίου.

Στήν Συνδιάσκεψη παρέστησαν, ὁ Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος, ἱεράρχες ἀπό τήν Κύπρο καί ἄλλες Όρθόδοξες χῶρες, βουλευτές τῆς Κυπριακῆς Βουλῆς, ἐπιφανείς νομικοί ἀπό τήν Κύπρο καί ἀπό τήν Ἑλλάδα, ἐκπρόσωποι Πρωτοδουλιῶν Γονέων για τήν προστασία ἀπό τήν δράση τῶν νεοφανῶν αιρέσεων. Τίς ἐργασίες τῆς Α΄ Ευρωπαϊκῆς Συνδιασκέψεως συντόνιζε ὁ π. Χριστοφόρος Τσιάκκας, ἕνας ἀπό τούς πλέον στενοῦς συνεργάτες καί γνώστες τῆς ἐργασίας του μακαριστοῦ π. Άντωνίου Άλεβιζοπούλου, καθώς καί ἐγκριτοί νομικοί τῆς ἀδελφῆς μας χῶρας.

α) Ἡ ἀντιμετώπιση τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν καί ψυχο-ομάδων στήν δυτική Εὐρώπη

Στήν ὀμιλία του ὁ κ. Alain Vivien, τόνισε μεταξὺ ἄλλων τά ἐξῆς:

«... Οἱ Αἰρέσεις εἶναι ἕνα νέο φαινόμενο, πού ἀποκαλεῖται κοινωνικό, ὄχι λόγω τῆς φύσης του -αιρέσεις πάντοτε ὑπῆρχαν-, ἀλλά λόγω τῶν διαστάσεων πού προσλαμβάνει καί τῆς συστηματικῆς χρήσης νέων τεχνικῶν ἐπηρεασμοῦ του μυαλοῦ πού ἀποδεικνύονται σήμερα πολύ πῖο ἀποτελεσματικές ἀπ' ὅ,τι στό παρελθόν. ... Στήν Γαλλία αιρέσεις θεωροῦνται οἱ συγκροτημένες ὁργανώσεις μέ ὀλοκληρωτική ἰδεολογική δομή, τῶν ὁποίων ή συμπεριφορά προσβάλλει σέ μεγάλο βαθμό τίς θεμελιώδεις ἐλευθερίες καί κατά συνέπεια τήν κοινωνική ἰσορροπία. ... Εἶναι παράδοξο τό γεγονός, ὅτι ἐνῶ οἱ περισσότερες αιρέσεις ὑπερφημούνται για τούς θρησκευτικούς τους στόχους, στή Γαλλία οἱ τελευταῖες δέν συγκροτοῦνται στή βάση αὐτή, πιθανότατα γιατί δέν εἶναι καθόλου διατεθειμένες νά δεχθοῦν τή διαφάνεια πού ἐπιβάλλουν οἱ δημοκρατικοί θεσμοί. ... Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι ή Γαλλία ἀπειλεῖται ἀπό τήν ἀνάπτυξη τῶν αιρέσεων περισσότερο ἀπό τίς ἄλλες εὐρωπαϊκές χῶρες. Ἴσως ἀπλά νά συγκαταλέγεται μεταξὺ ἐκείνων πού ἀμύνονται πῖο σθεναρά. Ὁ ἀγῶνας πού κάνουμε ἐνδιαφέρει σέ μεγάλο βαθμό πολλά Κράτη, πού μᾶς καλοῦν νά μοιραστοῦμε μαζί τους τή μικρή ἔστω ἐμπειρία μας. ... Ἀπό τή στιγμή πού δέν ἐπικρατεῖ πλέον σύγχυση στά Εὐρωπαϊκά συλλογικά ὄργανα ἀνάμεσα στήν ἐλευθερία νά πιστεύει κανείς ἢ ὄχι, καί τήν ψεύτικη ἐλευθερία τῆς «ἀλεπούς μέσα στό κοτέτσι», ή ἀλληλοκατανόηση ἀνάμεσα στους ἀνθρώπους εἶναι δυνατή. ... Στή Βιέννη, κατά τήν τελευταία συνάντηση μέ θέμα τήν ἐλευθερία τῆς θρησκείας, πού διοργάνωσε τό Γραφεῖο Δημοκρατικῶν Θεσμῶν καί Δικαιωμάτων του Ἀνθρώπου (ODIHR) - ἕνας ὁργανισμός πού ὑπάγεται στόν Ὀργανισμό για τήν Ἀσφάλεια καί τή Συνεργασία στήν Εὐρώπη (ΟΑΣΕ)- ή διεισδυση καί παρουσία πολλῶν αιρέσεων ἦταν ἐκδηλη. Αὐτοαποκαλούμενοι συντονιστές πού διορίστηκαν μέ κάθε μυστικότητα, ἔσπευδαν νά δικαιολογήσουν τήν δράση τῶν αιρέσεων, ἀντί νά συμπάσχουν μέ τήν ὀδύνη τῶν θυμάτων τους. Τέτοιου εἶδους σφάλματα δέν πρέπει νά ἐπαναληφθοῦν στό μέλλον. ... Τό ἔργο πού ἀναλάβαμε νά ἐπιτελέσουμε μαζί εἶναι τεράστιο, καί οἱ ἐχθροί μας φέρονται συχνά μέ τρόπο ἀνέντιμο. Σήμερα ὁμως, εἶναι ή ἀνθρώπινη ἐλευθερία πού θρίσκειται ὑπό ἀπειλή. Ὁ σημερινός ἀγῶνας προστίθεται στόν κατάλογο τῶν παλαιότερων ἀγῶνων για ἐλευθερία σκέψης, πεποίθησης καί ἐκφρασης ἐνάντια στίς νέες, ἀκόμη πῖο καταστροφικές μορφές σκοταδισμού, ἀφοῦ οἱ στόχοι τους συγκαλύπτονται πίσω ἀπό τό προσωπεῖο τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων».

Στήν όμιλία της, ή κα Ursula Caberta άνεφέρθη στά κοινωνικά και γενικά οικονομικά προβλήματα πού προξενούν οι έν λόγω ομάδες σέ διάφορες χώρες και ιδιαίτερα στήν Γερμανία σέ άτομα, σέ επιχειρήσεις, στήν έθνική οικονομία. Σημείωσε ότι κορυφαίοι σημερινόι άρμόδιοι σέ όμοσπονδιακό επίπεδο άγνοούν τήν φύση και τήν έκταση τών προβλημάτων αυτών και ότι άντιθέτως στήν βάση όπου και εμφανίζονται τά προβλήματα (δηλ. σέ επίπεδο κρατιδίων) ύπάρχει ευαισθητοποίηση και ενημέρωση τών άρμοδίων, καθώς και ευρυτάτη ενημέρωση τής κοινής γνώμης. Άκόμη, ύπογράμμισε τήν ανάγκη προσαρμογής τού νομικού συστήματος στήν άντιμετώπιση τέτοιων προβλημάτων. Οι σύγχρονες δημοκρατίες τής Εύρώπης, βρίσκονται άντιμέτωπες μέ ένα σοβαρό πρόβλημα τό όποιο, πολλές φορές κάτω από έναν θρησκευτικό μανδύα, ύπονομεύει τίς βασικές συνιστώσες τής δημοκρατίας.

6) Η διείσδυση τών καταστροφικών λατρείων και ψυχο-ομάδων στήν Ρωσία

Ιδιαίτερα άποκαλυπτική γιά τά όσα συμβαίνουν σήμερα στήν Ρωσία, ήταν ή εισήγησις τού καθηγητού κ. Άλεξάνδρου Ντφόρκιν, ό όποϊος μεταξύ άλλων είπε:

«... Μετά τήν κατάρρευση τού Κομμουνισμού -κατά τήν γενική παραδοχή στήν Ρωσία ό Κομμουνισμός θεωρείται αίρεση θρησκευτικής φύσεως- οι άνθρωποι πίστευαν πώς όλοι οι δρόμοι όδηγοΰσαν στόν Θεό και ότιδήποτε προερχόταν από τήν Δύση ήταν καλό.

Ο νόμος τής έλευθερίας τής συνείδησης τού 1990 καθιέρωσε τήν άπόλυτη ισότητα όλων τών θρησκείων. Έτσι ό όποιοσδήποτε ίδρυε τήν δική του ομάδα χωρίς καμία δυσκολία- τό Ύπουργείο Δικαιοσύνης δέν μπορούσε νά φέρει άντίρρηση-. Οι διάφορες ομάδες επεδίωκαν συνεργασία μέ ανώτερα και ανώτατα κυβερνητικά στελέχη (ό Σ. Μ. Μούν φιλοξενήθηκε από τόν ίδιο τόν Γκορμπατσώφ), τά ΜΜΕ κτλ και πρόδαιναν σέ επενδύσεις τεραστίων ποσών σέ διάφορους τομείς. Φαινόταν ότι οι αίρέσεις πήραν τό δικό τους ξεχωριστό μερίδιο από τή σφαίρα επίρροής τους. Η όργάνωση τού Μούν δραστηριοποιόταν στόν εκπαιδευτικό τομέα, ή Χάρε Κρίσνα στή βιομηχανία τροφίμων και φαρμάκων, οι «Μαθητές τού Χριστού» στά Πανεπιστήμια, τό «Κέντρο τής Μητέρας τού Θεού» στόν χώρο τής Άμυνας, οι Χιλιαστές στά εργοστάσια και άλλους χώρους πού συχνάζει ή Μεσαία και Χαμηλή Τάξη, ή Σαηεντολογία στήν Διοίκηση, τήν βαριά βιομηχανία συμπεριλαμβανομένης αυτής τού στρατού και τού διαστήματος. Άργότερα, πάρα πολλές από αυτές τίς μεγάλες εταιρείες καταστράφηκαν οικονομικά.

Μετά τό 1997, άρχισαν δειλά-δειλά νά βλέπουν τό φώς τής δημοσιότητας, διάφορα σκάνδαλα τών αίρέσεων, όπως πλαστογράφηση έγγραφων, ύπεξαί-

ρηση από τόν φόρο εισοδήματος, και άλλες παρανομίες. Η άνευ άντιστάσεως προέλαση τών αίρέσεων στήν Ρωσία άρχισε νά παρουσιάζει ύφεση. Στό μυαλό τών Ρώσων οι αίρέσεις ήταν περισσότερο συνδεδεμένες μέ καταστροφικές δραστηριότητες πού έστρέφοντο έναντίον τής Κυβέρνησης, τής Οικογένειας και τής προσωπικότητας, μέ τόν έλεγχο τού νοΰ (mind control), τήν εκμετάλλευση και τό έγκλημα. Τά ΜΜΕ έκαναν αναφορές στά έγκλήματα και στους θανάτους πού προκαλοΰνταν από τή δράση τους.

Τό 1997 πέρασε από τή δούμα ό νόμος γιά «τήν έλευθερία τής συνείδησης και τίς θρησκευτικές όργανώσεις», ό όποϊος προκάλεσε άντιδράσεις τών Σαηεντολόγων, τών Μορμόνων, τού Μούν, άκόμα και τού Πάπα, τού Προέδρου τών ΗΠΑ και άλλους. Ο Νόμος αυτός δέν περιλάμβανε τίποτε περισσότερο από τόν έλεγχο τών όργανώσεων πού δήλωναν «θρησκευτικές» πρίν τούς παραχωρηθουν όποιαδήποτε προνόμια από τό Κράτος. Παρά ταΰτα, οι αίρέσεις και οι καταστροφικές λατρείες εισχωρώντας στους ύψηλους κύκλους τής πολιτικής ζωής τής χώρας, χρησιμοποιούν τά τεράστια οικονομικά μέσα και τήν δύναμη τής εξουσίας πού διαθέτουν και πετυχαίνουν τήν άναγνώρισή τους σάν θρησκείες, όπως π.χ. οι Μορμόνοι, ή «Νέα Άποστολική Έκκλησία», «ή Έκκλησία τής Τελευταίας Διαθήκης» κτλ. Μέ τή δύναμη τού χρήματος μπορούν και κάνουν τεράστιες προβολές ύπέρ τους, μέσω τών ΜΜΕ τίς όποϊες συνοδεΰουν μέ άσχημα λόγια γιά τήν όρθόδοξη Έκκλησία. Σέ δίκες οι αίρέσεις κινούν ύπέρ τους, τεράστιους μηχανισμούς προπαγάνδας και διαφήμισης σ' όλη τήν χώρα μέσω τών ΜΜΕ. Ύποθέσεις κερδίθηκαν από τίς αίρέσεις, πιθανόν λόγω αυτής τής τακτικής. Αυτόν τόν καιρό παρουσιάζει ένδιαφέρον μιά άγωγή τού Γενικού Εισαγγελέα τής βόρειας επαρχίας τής Ρωσίας έναντίον τών Μαρτύρων τού Ίεχωβά μέ κατηγορίες όπως: ύποκίνηση θρησκευτικού μίσους, διάλυση οικογενειών, ενθάρρυνση αυτοκτονιών, επέμβαση στήν προσωπικότητα, στά δικαιώματα και τήν έλευθερία τών πολιτών, προσηλυτισμό άνηλίκων στήν όργάνωση. Όλες οι έφημερίδες και όλα τά μεγάλα ραδιοτηλεοπτικά κανάλια δημοσίευσαν ύλικό γιά μιά «ύπέροχη, φιλειρηνική γνήσια Χριστιανική όργάνωση τών Μαρτύρων τού Ίεχωβά, ή όποία καταδιώχτηκε από τούς Ναζί, τούς Κομμουνιστές και τώρα από τήν Όρθόδοξη Ρωσική Έκκλησία», (στήν δίκη όμως αυτή ή Έκκλησία δέν είχε καμία άπολύτως άνάμειξη). Και ένώ ή ύπόθεση δέν τέλειωσε, άφού ή δικαστής διόρισε έπιτροπή νά έρευνήσει τό θέμα, τό Όμοσπονδιακό Ύπουργείο Δικαιοσύνης ένέγραψε τήν όργάνωση και τής παραχώρησε τίς διευκολύνσεις θρησκείας (!). Τό άξιοσημείωτο είναι ότι κατά τήν διαδικασία μελετήθηκαν μόνο τά έντυπα που ύπέβαλε ή όργάνωση και άγνοήθηκαν όλα όσα ύπέβαλε ή Έπιτροπή Γονέων τών θυμάτων...».

γ) Νομική αντιμετώπιση τῶν καταστροφικῶν λατρείων καί ψυχο-ομάδων

Στά νομικά θέματα, ιδιαίτερα ἐνδιαφέρουσες ἦσαν οἱ εἰσηγήσεις τῶν κ.κ. Κρίππα καί Σεργίδη, πού παρουσίασαν, ἀντιστοίχως, τά θέματα «Τό παράνομο τοῦ προσηλυτισμοῦ κατά τή νομοθεσία καί τή νομολογία τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν καί τῶν ΗΠΑ» καί «Ἡ θρησκευτική ἐλευθερία: Ἀσκηση καί κατάχρηση».

Ὁ κ. Κρίππας χαρακτηριστικά εἶπε:

«... Ἀπό πλευρᾶς νομικῆς, ὡς προσηλυτισμός θεωρεῖται ἡ προσπάθεια κάποιου ἀτόμου (ἢ ἀτόμων) νά διεισδύσουν εἰς τήν θρησκευτικήν συνείδηση τρίτου (ἢ τρίτων), μέ τόν σκοπόν νά τήν μεταβάλουν καί νά ἐπιτύχουν τήν ὑπό τούτου ἐγκατάλειψη τῆς θρησκείας. Ὁ προσηλυτισμός πού γίνεται κατά τρόπον ἐντιμον, εἰλικρινῆ, θεμιτόν, ἀξιοπρεπῆ καί μέ πλήρη σεβασμόν τῆς προσωπικότητος, τῆς θέσεως, τῶν γνώσεων, τῶν ἀντιλήψεων καί τῶν πεποιθήσεων τοῦ τρίτου δέν τυγχάνει παράνομος. Ἐφ' ὅσον ὅμως γίνεται διά παραδίσεως τῶν ἐν λόγῳ ἀρχῶν, τυγχάνει παράνομος καί σέ πολλές περιπτώσεις ἀξιόποινος καί καταδικαστέας, π.χ. ἐάν γίνεται διά μεθόδων παραπλανητικῶν, ἀπατηλῶν, ἐκδιαστικῶν ἢ δι' ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀγνοίας, τῆς ἀπειρίας, τῆς ἀφελείας ἢ τῶν οικονομικῶν ἢ ἄλλων προσωπικῶν ἀναγκῶν τοῦ προσηλυτιζόμενου κτλ. Σέ ὅλες τίς ἐν λόγῳ περιπτώσεις ὁ προσηλυτισμός ἀπαγορεύεται καί τιμωρεῖται ὡς παράνομος. Ὁ δικαιολογητικός λόγος τοῦ παρανόμου καί ἀξιοποίνου τῶν ἐν λόγῳ ἐνεργειῶν, ἐγκτεῖται εἰς τό γεγονός ὅτι οἱ χρησιμοποιούμενοι ὡς ἄνω ἀθέμιτοι τρόποι προσηλυτισμοῦ τιμωροῦνται καί αὐτοτελῶς ὡς ἀπάτη, ἐκδίαση, παραπλάνηση, κατάχρηση δικαιώματος, καταχρηστική ἐκμετάλλευση ἀτόμου κτλ. Δέν εἶναι ἐπομένως δυνατόν τόσες καί τέτοιες ἀξιοποίνες ἢ γενικώτερα παράνομες πράξεις νά μένουν ἀτιμώρητες ἐάν διαπράττονται στόν χῶρο τῶν θρησκειῶν, τῶν παραθηρῶν ἢ τῶν αἰρέσεων καί κανεῖς δέν μπορεῖ νά κατηγορήσει κανένα κράτος, τό ὅποιο ἐνδιαφέρεται διά τήν ἐμπέδωση τῆς νομιμότητος καί τήν προστασίαν τῆς δημοσίας τάξεως σέ ὅποιοδήποτε τομέα καί φυσικά καί εἰς τόν παρόντα τομέα.

Στηριζομένη ἐπομένως στήν ἐν λόγῳ νομική - δικαιολογητική βάση, ἡ νομολογία τῶν διαφόρων κρατῶν στήν Εὐρώπη καί στήν Ἀμερική ἐθεώρησαν κατ' ἐπανάληψη τήν προαναφερθεῖσαν μορφήν προσηλυτισμοῦ ὡς παράνομη, ὡς ἀξιοποίνη καί γενικῶς ὡς ἀπαγορευμένη καί πλειστάκις τήν κατεδίκασε διά συγκεκριμένων δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ἡ ἐν προκειμένῳ νομική τοποθέτηση οὐδέποτε ἐθεωρήθη ὡς παραδίαση τοῦ δικαιώματος τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Περί τούτου ἔχει κρίνει σχετικῶς τό Εὐρωπαϊκόν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων διά τριῶν ἀποφάσεων του καί ἔχει ἀποφανθῆ, ἀφ' ἐνός ὅτι ὁ ὡς ἄνω ἀθέμιτος προσηλυτι-

σμός πρέπει νά ἀπαγορευέται, διότι ἀποτελεῖ παραδίαση τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων καί ἀφ' ἑτέρου ἔχει κρίνει, ὅτι οἱ ἀντίστοιχες διατάξεις τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, οἱ ὁποῖες τιμωροῦν τόν προσηλυτισμό συμβιδάζονται ἀπολύτως πρὸς τήν Εὐρωπαϊκή Σύμβαση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ἐκ τῶν ἐν λόγῳ τριῶν ἀποφάσεων ἡ μία ἀφορᾶ τήν Δανία καί οἱ ἄλλες δύο ἀφοροῦν τήν Ἑλλάδα...».

Ὁ κ. Σεργίδης, πάλι, μίλησε μέ διδακτική συστηματικότητα καί μέ ἀκριβεία στήν ἔκφραση, πού ἔδειχνε γνώση τοῦ ἀντικειμένου σέ βάθος ἀλλά καί (last but not least, ἰδίως σέ ἓνα τέτοιο θέμα) ὀρθόδοξο φρόνημα ἀκριβείας καί διεισδυτικότητος στήν φύση τῶν προβλημάτων καταχρηστικῆς ἀσκήσεως τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Περιέγραψε μέ ἀκριβεία χρησιμη ἀκόμη καί γιά σχετικές νομοθετικές προσαρμογές, τίς διαφορές καταχρήσεις τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας στίς ὁποῖες συνήθως προβαίνουν οἱ καταστροφικές λατρεῖες καί οἱ ψυχο-ομάδες. Ἔτσι, κατέδειξε μέ συγκεκριμένο τρόπο α) ὅτι εἶναι δυνατή ἡ θεσμοθέτηση ὁρίων μεταξύ ἀληθοῦς ἀσκήσεως θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καί καταχρηστικῆς ἀσκήσεως αὐτῆς καί β) ὅτι αὐτό δέν προκαλεῖ συνταγματικά προβλήματα ἢ προδλήματα τηρήσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, ὅπως συστηματικά προβάλλει ἡ προπαγάνδα νεοφανῶν αἰρέσεων.

Ἡ Ἀ' Εὐρωπαϊκή Συνδιάσκεψη γιά θέματα σχετικά μέ τίς καταστροφικές λατρεῖες καί ψυχο-ομάδες, εἶναι μόνο ἡ ἀρχή. Μετά τήν Συνδιάσκεψη τῆς Πεντέλης τοῦ 1993, τήν ὁποία εἶχε διοργανώσει ὁ π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος μέ τίς εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σέ συνεργασία μέ Γερμανούς (Εὐαγγελική-Λουθηρανική Ἐκκλησία), Δανούς (Κέντρο Διαλόγου), Αὐστριακούς καί Γάλλους εἰδικούς, μέ συμμετοχή ἐκπροσώπων ἀπό ἄλλες Ὀρθόδοξες χῶρες, καί ἡ ὁποία Συνδιάσκεψη εἶχε θεωρήσει τίς αἰρέσεις τόσο, ὥστε ἡ Σαηντόλοτς νά προδῆ τότε σέ παρακολουθήσεις ὄσων προσώπων μετεῖχαν στήν Συνδιάσκεψη, ἀκόμη καί πολιτικῶν, ἀκόμη καί κατ' ἰδίαν συζητήσεών τους, εἶναι ἡ πρώτη φορά πού, αὐτή τή φορά στήν Κύπρο, εἰδικοί ἀπό τίς πλέον καιρίες χῶρες τῆς Εὐρώπης συνῆλθαν καί συζήτησαν τό θέμα τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων. Τό θέμα αὐτό, θρίσκειται στήν ρίζα τῆς κρίσεως ἀξιών καί προτύπων τοῦ πολιτισμοῦ μας, στήν ρίζα τῆς ἠθικῆς, πολιτικῆς καί δικαιοκρίσεως τῶν κοινωνικῶν τῆς ὅλης Εὐρώπης, ἀλλά καί τῆς Ἀμερικῆς.

Μιά τέτοια προσπάθεια δέν μπορεῖ παρά νά ἔχει συνέχεια, πρέπει ὅμως ὄχι μόνο νά συνεχίσουμε ἀλλά καί νά καλύψουμε τόν διαδραμαῶντα χρόνο, ἐργαζόμενοι μέ ζήλο, εὐσυνειδησία, ἀγάπη καί ἀκριβεία, ἀφοῦ οἱ νεοφανεῖς αἰρέσεις, τά μ.μ.ε. πού αὐτές ἐλέγχουν καί οἱ κυβερνήσεις τίς ὁποῖες αὐτές ἤδη ἐπηρεάζουν, διαθρώνουν γρήγορα, μεθοδικά, «ἀπαλά», καί ἀποτελεσματικά. (Ν.Σ.)